

« Κατὰ τὸν διάπλουον, ἐπειδὴ οἱ ἄνεμοι ἔπνεον ἐναντίοι, ὁ πλοίαρχος, ἀναγκασθεὶς νὰ μετατοπίσῃ πολλὰ σκεύη, μετετόπισε καὶ τὰ κιβώτια τῶν μοναχῶν. Παρατηρήσας δὲ ὅτι ἡ πρὸς ἀλλήλα αὐτῶν βαρύτης ἦτο ἄνισος, καὶ μάλιστα μεγαλύτερα ἐκείνης τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ ἔχωσι τὰ ὄστᾶ, συνέλαβεν ὑποψίας, ἐπικυρωθεὶσας καὶ ἀπὸ τὴν ἀνάμνησιν τῶν ἐνθέρμων συστάσεων τῶν μοναχῶν. Τότε ὁ διάβολος εἰσήνεγκεν αὐτὸν εἰς πειρασμὸν, καὶ ἠσθάνθη ἀκίβηκτον ἐπιθυμίαν νὰ μάθῃ τί περιεῖχον τὰ μυστηριώδη κιβώτια. Ἐνέδωκε λοιπὸν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην. Ἀλλὰ φαντάσθητε ὅποια ὑπῆρξεν ἡ ἔκστασις τοῦ ὄτε, ἀντὶ κνημῶν, καὶ μηρῶν, καὶ κρανίων, ἀνεκάλυψε λαμπρότατα ἄμφοια, πολύτιμα σκεύη, σταυροὺς, φανοὺς, δισκοπότηρα, ἀρτοφόρια, φιάλας κλ. χρυσᾶ, ἀργυρᾶ, καὶ ἀδαμαντακόλλητα· πρὸς δὲ καὶ ὀγκώδη τεμάχια χρυσοῦ, καὶ ὑπέρπυρρα ἰσπανικὰ (δουβλόνια) ἀναρίθμητα.

« Ὁ πλοίαρχος, πολὺπειρος καὶ τρίβων, ἐγνώριζε κάλλιστα καὶ τοὺς μοναχοὺς καὶ τὰς πανουργίας των. Μόλις ἶδε τὰ τόσα πλοῦτη, καὶ συνέλαβε ἀξιολογὸν τινα ἰδέαν· ὁ διάβολος τὸν εἰσήνεγκεν εἰς νέον πειρασμὸν.

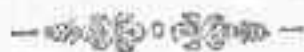
« Ὅτ' ἐπλητίασεν εἰς τὰ παράλια τῆς Εὐρώπης, ἀντὶ νὰ διευθυνθῇ εἰς Βουρδίγαλα, κατέπλευσεν εἰς λιμένα ἰσπανικόν. Ἐκεῖ, ἀφαιρέσας τὰ ἐν τοῖς κιβωτίοις, ἔβαλεν ἐν αὐτοῖς ἄλλα ὅμοια πρὸς τὴν δῆλωσιν τῶν μοναχῶν καὶ πρὸς τὴν φορτωτικὴν. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ συνένοχοι τῆς ναυταπάτης ἀντημείφθησαν πλουσιοπαρόχως. Μόλις ἐφθασεν εἰς Βουρδίγαλα καὶ ὁ ἐνθεὸς ζῆλος τῶν μοναχῶν πρὸς οὓς διευθύνοντο τὰ ἱερά κιβώτια ἐξήφθη ἐν ἀκαρεῖ, καὶ συνελθόντες εἰς ἓν, καὶ προπορευομένων ἐξαπτερούγων καὶ σταυρῶν, καὶ σημαινόντων μεγαλοφύως τῶν κωδῶνων, καὶ ἄτμάτων καὶ ὀργάνων μελωδικῶν ἀντηχούντων, κατέβησαν ἄθροοι καὶ ἐν λιτανείᾳ εἰς τὸν λιμένα ὅπως ὑποδεχθῶσι τὰ μακάρια λείψανα. Τὰ κιβώτια παρεδόθησαν τότε πρὸς τοὺς μοναχοὺς, οἵτινες ἀπέδωκαν πρὸς τὸν πλοίαρχον τὴν φορτωτικὴν ἐξωφλημένην, ὡς ὄσον.

« Καὶ ἀναλαβόντες μετέφερον αὐτὰ ἐν κατανύξει ὡς ἂν ἐπρόκειτο νὰ τὰ ἐνταφιάσωσιν εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν τῆς Ἱερουσαλήμ.

« Ἀλλ' ὅποια ὑπῆρξεν ἡ ἀπελπισία τῶν πανσιωτάτων, ὅτε, ἀντὶ θησαυρῶν, εὗρον ὄστᾶ γεγυμνωμένα καὶ σκωληκόβρωτα, ἀνήκοντα εἰς παντοῖα εἶδη ζώων, καὶ κρανία κερασφόρα, καὶ πόδας ὄνων, καὶ τὰ τοιαῦτα! Ἐνόησαν εὐθύς ὅτι ἡ ἀπάτη ἐγένετο ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου αὐτοῦ· ἀλλὰ πῶς νὰ τὸν ἐγκαλέσωσιν εἰς τὸ

δικαστήριον; πῶς νὰ ὁμολογήσωσι τὴν ἱεροσυλίαν τὴν ὁποίαν ἐκάλυπτεν ἡ πρόφασις τῆς μετακομιδῆς τῶν ἁγίων λειψάνων; Τί ἠθέλεν ἀποκριθῆ ὁ πλοίαρχος; « Δὲν ὑπεχρεώθη νὰ σᾶς παραδώσω ὄστᾶ; ἰδοὺ αὐτὰ! τὰ ἐλάβατε· ἐνταφιάσατέ τα, σημάνατε τοὺς κωδωνὰς σας, καὶ ἀφετέ με ἥσυχον. »

« Οἱ καλοὶ μοναχοὶ ἔπιον τὸ ποτήριον, εἰ καὶ πικρὸν, καὶ ἀπεσιώπησαν τὴν ναυταπάτην. Ἐνεκα τῆς ὁποίας ὁ πλοίαρχος δὲν ἐπειράθη πλέον τοῦ ὠκεανοῦ, διὰ νὰ μὴ ὑποπέσῃ εἰς τὰς ἀράς τῶν ἐν τῷ ἁγίῳ Δομινίκῳ εὐλαβεστάτων μοναχῶν. »

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

—ο—

Ἐφημερίς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, ἧται συλλογὴ κατὰ χρονολογικὴν τάξιν καὶ καθ' ὕλην τῶν δεθείσων ἐξηγήσεων ἐπὶ ζητημάτων ἀναφορῶν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν εἰς τὴν ἀρμολογίαν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν ἀναγομένων νόμων.

Φυλλ. Α'. Ἔτος Α'. Ἑλληνικὴ ἰθαγένεια. (Ἐκ σελ. 110)

Φυλλ. Β'. Ἑκλογή βουλευτῶν. (Ἐκ σελ. 218)

ὑπὸ τῶν.

Χ. Χριστοπούλου, Σ. Εὐκλείδου, καὶ Θ. Π. Δηλιγιάννη.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΔΕΙΑ.

Ἐν Ἀθήναις, Τύποις Ἰ. Ἀγγελοπούλου 1853.

Δύο εἶναι τὰ κύρια ὑποκείμενα εἰς ἃ δύνανται νὰ φέρῃ τὴν μὴλην αὐτοῦ ὁ ἐπικριτὴς τοῦ ἀνωτέρου βιβλίου· ἡ ἐπιχείρησις τῶν ἀνκλαδόντων τὴν συλλογὴν, τὴν τακτοποίησιν, τὸν μέχρι τινὸς ὑπομνηματισμὸν καὶ τὴν ἐκδοσιν τῆς διοικητικῆς νομολογίας, καὶ ἡ νομολογία αὐτῆ· ἀλλ' ὑποκείμενα ἀνεξάρτητα ἀπ' ἀλλήλων, καθόσον ἡ δόκιμος ἢ ἡ ἀτυχὴς τοῦ ἑτέρου τῶν δύο διεξαγωγῆ, δὲν ἰσχύει νὰ ἀλλοιωσῇ τὰς βάσεις ἐρ' ὧν ἐστηρίχθη τὸ ἄλλο, καὶ τὰς ἀρχὰς καθ' ἃς ἐπεραιώθη. Βεβαίως ἡ ἐμπειρία ἢ ἡ ἀδεξιότης τῶν ἐκδοτῶν περὶ τὴν διαφύθησιν τῶν ἐκδιδομένων συντελεῖ εἰς τὴν ἀνάδειξιν τῶν πλεονεκτημάτων ἢ τὸ ἐπισκίασμα τῶν ἐλλείψεων· ἀλλὰ μικρὰ τις νενοχημένη ἐρευνα ἀρκεῖ νὰ διασχίσῃ τὸ κάλυμμα καὶ νὰ φέρῃ εἰς φῶς τὴν ἀλήθειαν.

Μηδὸλως ἔχοντες τὴν ἀξίωσιν τοῦ νὰ ἐπιδοθῶμεν εἰς τὴν ἐξέτασιν ζητημάτων ἀναγομένων εἰς τὴν εὐρυτάτην καὶ ποικιλωτάτην τῶν ἐπιστημῶν, τὴν τοῦ διοικητικοῦ δικαίου, δὲν θέλομεν ἐμφιλοχωρήσει βίβλοισιν ἀνεπιθύμητον εἰς τὸν πολυάκανθον δρυμῶνα τῶν ζητημάτων τούτων, δὲν πολλαχοῦ καὶ πολλακίς ἡμεῖς αὐτοὶ καταστήσαμεν ἔτι μᾶλλον δυσδιεξήτητον, ἐπαυξήσαντες ἀντὶ νὰ περικόψωμεν τοὺς ἄκανθους αὐτοῦ. Μὴ συσταθῶμεν νὰ τ' ὁμολογήσωμεν· ἐὰν ἡ ἐπιστήμη εἶναι ἀθροισμα γνώσεων καὶ κανόνων στηριζομένων ἐπὶ πραγμάτων ὀρισμένων

καὶ θετικῶν, ἐὰν πρὸς ἐκμάθησιν τοιαύτης ἐπιστήμης εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐνστερνισθῶμεν διὰ μακρᾶς καὶ συνεχοῦς μελέτης τὰς γνώσεις καὶ τοὺς κανόνας αὐτοῦς, ἢ, οὕτως εἶπεν, νὰ συσσωματωθῶμεν μετ' αὐτῶν, πῶς ἦτο δυνατόν ἡμεῖς πάντῃ ἀπαράσκευοι περὶ τὸ διοικητικὸν δίκαιον, (ὃ, διὰ τὸ πολλάκις ἀμφισβητήσιμον καὶ ἀκανόνιστον πολλῶν ὄρων αὐτοῦ, διατάζομεν εἰσέτι νὰ ἐνομάσωμεν ἐπιστήμην,) ἀσχολούμενοι δὲ μόνον εἰς τὴν πρόχειρον σπουδὴν τῶν ζητημάτων καθόσον παρουσιάζονται, πῶς ἦτο, λέγομεν, δυνατόν νὰ εὐδοκιμήσωμεν περὶ τὴν λύσιν αὐτῶν;

Εἰς τὴν κρισιμωτάτην ταύτην ἔλλειψιν προστίθενται δυστυχῶς καὶ ἄλλαι, καθιστάνουσαι δυσχερεστέρην τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δυσκολιῶν ὅσαι πηγάζουσιν ἐξ ἐκείνης. Εἶναι δὲ αὐταὶ τὰ αὐτὰ ζητήματα ἐρμηνεύονται ἐνίοτε διαφόρως καὶ ἄνευ συνεννοήσεως ὑπὸ διαφόρων ὑπουργείων· τὸ καθήκον τῆς ἐρμηνείας τοῦ νόμου, ἐν τοῖς γραφεῖσις, μεταβιβάζεται συνεχῶς ἀπὸ τοῦ τμηματάρχου εἰς τὸν γραμματέα, καὶ ἀπὸ τοῦ τοῦ εἰς τὸν βοηθόν· αἱ προηγηθεῖσαι πράξεις λησμονοῦνται ἢ μένουσιν ἄγνωστοι· ἄλλοτε διὰ μικροφιλοτιμίαν ἀναγείρονται σεσαθρωμέναι καὶ γελοῖαι ἐξηγήσεις, τὸ δὲ χεῖριστον, οὐδεμίᾳ συζήτησις, οὔτε κἂν εὐπρόσωπος, γίνεται, διὰ τὴν συνήθη ἀμάθειαν τῶν ὑπουργῶν, διαστρεφόντων πολλάκις καὶ αὐτὸν τὸν νόμον μεροληψίᾳ ἕνεκα.

Ἐκ τοῦ κυκεῶνος, ἢ, κυριολεκτικώτερον, ἐκ τοῦ συρφετοῦ τούτου, ἐπεθύμησαν, οἰκτω φερόμενοι, νὰ σώσωσι τοὺς διοικητικοὺς ὑπνρέτας οἱ τρεῖς ἐκδόται τῆς Ἐφημερίδος, ζητοῦντες προθύμως νὰ ὀρέξωσι πρὸς αὐτοὺς τὸ νῆμα τῆς Ἀριεθνης.

Τὴν προθυμίαν ταύτην τόσῳ μᾶλλον ἐπαινοῦμεν, καθόσον τὸ ἔργον δὲν εἶναι ὅσῳ φαίνεται εὐκολον. Τὰ εἰκαστικῆ ἀρχεῖα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν παρεμφέρονται, καὶ ἰκανῶς μάλιστα, κατὰ τὴν διάταξιν αὐτῶν, πρὸς τὴν μέθοδον τῆς νομολογίας τῆς ἢ αὐτῆ ἀταξίᾳ ἐπικρατεῖ καὶ κατ' ἀμφοτέρω. Ἦσπερ τῆ ἀληθείᾳ δὲν ἀπαιτεῖται ζῆλος κατώτερος τοῦ καταβληθέντος· πάλαι πρὸς ἐκκαθάρισιν βασιλικῆς τινας αὐλῆς ὑπὸ τινας ἡμετέου τῆς ἀρχαιότητος, εἰς τὸ νὰ καταβῆ τις εἰς τοὺς κεκοιναμένους τάφους τῶν ἀρχείων, καὶ ἀνασκαλεύων αὐτοὺς νὰ κατατρίψῃ κεκυφῶς καὶ κἀθιδρὸς ὥρας, ἡμέρας ἢ καὶ μῆνας ὀλοκλήρους εἰς τὸ νὰ ἀναγνώσῃ μυρίων εἰδῶν γραφῆς, ἐξ ὧν αἱ πλείστασι δέονται σκυτάλης. Φαίνεται δὲ ὅτι τοσαύτη καὶ τοιαύτη ἢ σύγχυσις τῶν ἀρχείων, ὥστε καὶ μετὰ τὴν ἐπίμονον ἀναζήτησιν τῶν ἐκδοτῶν, πάλιν ὅλα τὰ ζητούμενα δὲν εὐρέθησαν. Ἐν τῷ δευτέρῳ φυλλαδίῳ, φέρ' εἶπεν, τῷ περιέχοντι τὰς περὶ βουλευτικῶν ἐκλογῶν διατάξεις, δὲν κατεχωρίσθη μετὰξὺ ἄλλων καὶ ἡ ἀπὸ 21. Ἰουνίου ὑπ' ἀριθ. 9152 ἐγκύκλιος. Ἦτο δὲ αὕτη τοσοῦτω μᾶλλον ἀναγκαία, καθόσον ἡ ἀπὸ 18 Ὀκτωβρ. 1850, ὑπ' ἀρ. 18389, πρὸς τὸν νομάρχην Ἀκαρνανίας διαταγῆ, ὑποθέτουσα ὅτι ἡ ἐπαρχία Βονίτσας ἐμελλε νὰ ἐκλέξῃ τρεῖς, ἀντὶ δύο, βουλευτάς, ὀρίζει νὰ γίνωσι δεκτοὶ μόνον οἱ δύο, ἐκεῖνοι οἵτινες θέλουσι λά-

βει τὴν μεγαλητέραν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν· ἐνῷ ἡ ἐγκύκλιος ἐπενθυμίζει τὸν περὶ τοιαύτης περιπτώσεως ὄρον τοῦ νόμου, ὄρον ἄλλως σαφέστατον μηδεμίᾳ ἐρμηνείᾳ ἔχοντα ἀνάγκην. Ἴδου ὁ ὄρος αὐτός· « Ἐὰν ψηφοδέλιόν τι περιέχῃ ἀριθμὸν ὀνομάτων ἀνώτερον τοῦ ἀπαιτουμένου, παραλείπονται τὰ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΕΡΙΤΤΕΥΟΝΤΑ ὀνόματα. (Ἄρθρ. 19 § 2. τοῦ περὶ ἐκλογῆς νόμου.) Ἀποροῦμεν μάλιστα πῶς, καὶ ἄνευ τῆς ἐγκυκλίου, ἐλησμόνησαν οἱ ἐκδόται νὰ στιγματίσωσι τὸ ἀντικρὺ παράνομον τῆς διαταγῆς τοῦ 1850) ἔτους.

Παρὰ τὴν ὕλικὴν ἀλλ' ἐπιπονωτάτην ἐργασίαν οἱ ἐκδόται ἀνέλαβον καὶ ἄλλην δυσχερεστέρην, καθὼς διανοητικῆν, τὴν σύνταξιν δύο πραγματειῶν τὰς ὁποίας προέταξαν ἐν τῇ ἀρχῇ ἐκάστου φυλλαδίου. Αἱ πραγματεῖαι αὐταὶ εἶναι προδοποιήσεις εὐκρινεῖς τῶν δύο νόμων, τοῦ περὶ ἰθαγενείας καὶ τοῦ περὶ βουλευτικῶν ἐκλογῶν, καθοδηγοῦσαι τοὺς διοικητικοὺς ὑπνρέτας διὰ καταλλήλων ἐξηγήσεων, καὶ παραδειγμάτων, καὶ παραβολῶν, καὶ ζητοῦσαι νὰ συναρμολογήσωσι μετὰ τοῦ νόμου τὰς ἐρμηνείας. Ὅτι, καθ' ἡμᾶς, ἐλλείπει ἐκ τῶν πραγματειῶν τούτων, εἶναι ἡ αὐστηροτέρη ἐπίκρισις τῶν ἀσκόπων ἢ ἰδιοτελῶν περὶ τὸν νόμον πράξεων τῆς ἐξουσίας· διότι, πῶς ἄλλως θέλουσι διορθωθῆ τὰ ἡμαρτημένα, ἐὰν δὲν στηλιτευθῶσι διὰ λογικῆς καὶ ἀξιοπρεποῦς συζητήσεως;

Οὕτω, π. χ. ἐπεξεληθόντες τὰς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν ἐκδοθείσας ὁδηγίας περὶ διαβατηρίων, ἴδομεν ἐν σελ. 44, ἀρ. 8 καὶ τὸν ἀκόλουθον παράγραφον· « Νὰ δίδῃ (ὁ αἰτῶν διαβατήριον) ἐνώπιον τοῦ διοικητοῦ μὲ ὄλην τὴν ἀπαιτουμένην ἐπισσημότητα δύο τιμίους καὶ ἀξιοχρέους ἐγγυητάς, περὶ τῆς μὴ κακῆς χρήσεως τοῦ διαβατηρίου του κ.τ.λ. » Οἱ ἐκδόται τῆς Ἐφημερίδος ἔπρεπε νὰ καταδειξῶσι τὸ ἄσκοπον τοῦ ὄρου τούτου διδάσκοντες τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι ἐὰν ὁ λαθὼν τὸ διαβατήριον καταχρασθῆ αὐτὸ, δὲν ὑπάρχει ρήτρα ποινικῆ τιμωροῦσα τοὺς ἐγγυητάς· καὶ ὅτι, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχῃ τοιαύτη, περιττὰ καὶ ὁ ὄρος καὶ ἡ ἀπαιτουμένη ἐπισσημότης. Οὕτω, προσίτι, ὠφειλον νὰ ἐλέγξωσι τὴν Βουλὴν τῆς πρώτης περιόδου, ἀκυρώσασαν διὰ σκοποῦς ἰδιοτελεῖς τὴν ἀπὸ 19 Μαΐου 1844 ἐγκύκλιον, τὴν περιεχομένην ἐν σελ. 134 τοῦ Β'. φυλλαδίου.

Ἄλλὰ μὴ λησμονήσωμεν ὅτι εἶπομεν προλογίσαντες, ὅτι δεινότητι μετὰξὺ τῶν ἐπιστημῶν ἡ τοῦ διοικητικοῦ δικαίου. Τόσῳ δὲ μᾶλλον εὐγνωμονοῦμεν πρὸς τοὺς ἐκδότας τῆς Ἐφημερίδος, ὅτω πρότοι αὐτοὶ ἀνέλαβον ἔργον ἀναγόμενον εἰς ἐκείνην, διεξαγαγόντες ἐπιτυχῶς τὰ δύο πρώτα φυλλαδία. Ἀμφιβάλλομεν ὅμως ἐὰν εὐρωσιν ἀναγνώστας, καὶ ἐτι πλέον ἀγοραστάς· διότι, τίς θέλει ἀγοράσει διὰ χρημάτων ἐγγράφα διδάσκοντα τὰ περὶ νομίμου ἐκλογῆς, ἐνῷ δι' ἄλλου νόμου πολὺ ἀπλουστεροῦ, τοῦ τῆς ἀφοσιώσεως, ὅστις πληροὶ ἀπ' ἐναντίας τὰ βαλάντια, ἀγοράζει ἐφ' ὄλην τουλάχιστον τριετίαν θέσιν βουλευτικῆν καὶ δραχμὰς 250 κατὰ μῆνα; Ν. Δ.